

Sygn. akt I Ns 741/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie I Wydział Cywilny

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Dorota Słowik

Protokolant sekretarza sądowy: Dagmara Wróbel

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2018 r. w Tczewie

na rozprawie

sprawy z wniosku Gminy Miejskiej T.

z udziałem T. K., D. D. (1), C. S. (1) i E. D. (1)

o stwierdzenie nabycia spadku po H. K. (1)

postanawia:

1. stwierdzić, że spadek po zmarłym dnia 22 września 2016 r. H. K. (1), ostatnio stale zamieszkałym w T., nabyły z mocy ustawy:

- T. K. - córka,

- D. D. (2) z domu K. – córka,

- C. S. (2) z domu K. – córka,

- E. D. (2) z domu K. – córka,

- każda w 1/4 części z dobrodziejstwem inwentarza,

2. kosztami postępowania w sprawie obciążyć wnioskodawcę, uznając je za uiszczone w całości.

Sygn. akt I Ns 741/17

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Gmina Miejska T. złożyła wniosek o stwierdzenie nabycia spadku po H. K. (1), zmarłym dnia 22 września 2016 roku, ostatnio stale zamieszkałym w T..

W uzasadnieniu wskazano, iż wnioskodawczyni jest wierzycielem zmarłego z tytułu ratalnej sprzedaży lokalu mieszkalnego wraz z udziałem w gruncie, położonego w T. przy ul. (...), obciążonego hipoteką kaucyjną. Postępowanie o stwierdzenie nabycia spadku po H. K. (1) jest konieczne w celu wszczęcia postępowania sądowego i uzyskania od spadkobierców zapłaty długów spadkowych.

Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2017 r. Sąd Rejonowy w Tczewie wezwał do udziału w sprawie w charakterze uczestnika E. D. (1).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spadkodawca H. K. (1) zmarł w dniu 22 września 2016 roku w T., ostatnio stale przed śmiercią zamieszkiwał w T.. W dacie śmierci spadkodawca był wdowcem. Ze związku małżeńskiego z K. K. z domu E. spadkodawca miał czworo dzieci: D. D. (2) z domu K., C. S. (1), T. K. oraz E. D. (2) z domu K.. Spadkodawca nie posiadał dzieci pozamałżeńskich ani przysposobionych.

/dowód: odpis skrócony aktu zgonu spadkodawcy – k. 13; odpis skrócony aktu urodzenia T. K. - k. 10; D. D. (2) – k. 9; C. S. (2) –k. 8; odpis skrócony aktu małżeństwa C. S. (1) – k. 7, D. D. (1) – k. 6, E. D. (1) –k. 51, H. K. (2) – k. 12; odpis skrócony aktu zgonu K. K. – k. 11; zapewnienie spadkowe: C. S. (1) - 37-37v – 00:03:17 – 00:08:29/.

Spadkodawca nie pozostawił testamentu. Nikt ze spadkobierców nie składał oświadczeń o przyjęciu lub odrzuceniu spadku, nikt nie został uznany niegodnym, dziedziczenia, ani nikt nie zrzekł się dziedziczenia w drodze umowy ze spadkodawcą.

/dowód: zapewnienia spadkowe: C. S. (1) - 37-37v – 00:03:17 – 00:08:29/.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie złożonych dokumentów, Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów w postaci odpisów skróconych: aktów urodzenia, aktów małżeństwa i aktów zgonu. Dokumenty te zostały sporządzone przez właściwe organy w formie przewidzianej przepisami prawa. Ich wiarygodność nie była również kwestionowana przez żadnego z uczestników. Sąd uznał także za w pełni wiarygodne zapewnienie spadkowe złożone przez uczestniczkę postępowania, albowiem jego treść korelowała z treścią dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Sąd nie znalazł podstaw, ażeby odmówić mu wiarygodności. Treść tego zapewnienia potwierdziły obecne na rozprawie uczestniczki T. K. i D. D. (1) (k. 37v – 00:08:29).

Zgodnie z art. 924 k.c. spadek otwiera się z chwilą śmierci spadkodawcy, zaś spadkobierca nabywa spadek z chwilą otwarcia spadku (art. 925 k.c.). Powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu. W przypadku gdy spadkodawca sporządził ważny i skuteczny testament, wyłącza on dziedziczenie ustawowe.

Stosownie do dyspozycji art. 670 § 1 k.p.c. i art. 677 § 1 k.p.c. sąd spadku z urzędu bada, kto jest spadkobiercą, w szczególności zaś bada, czy spadkodawca pozostawił testament.

Wymaga podkreślenia, iż Kodeks cywilny zna dwa tytuły dziedziczenia: ustawę (ustawodawca określa, jakie więzi pociągają za sobą powołanie do dziedziczenia) i testament (czynnikiem przesądzającym o powołaniu do dziedziczenia jest wówczas wola spadkodawcy).

W przedmiotowej sprawie ma miejsce dziedziczenie ustawowe. Z treści złożonego przez uczestniczkę postępowania zapewnienia spadkowego wynika bowiem, iż nie posiada ona żadnej wiedzy, co do tego, aby spadkodawca sporządził testament. Powyższą okoliczność potwierdziły też uczestniczki T. K. i D. D. (1).

Zgodnie z art. 931 § 1 i 2 k.c. w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych. Jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku. Jeżeli dziecko spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadł, przypada jego dzieciom w częściach równych. Przepis ten stosuje się odpowiednio do dalszych zstępnych.

W realiach nn sprawy w pierwszej kolejności z ustawy do spadku powołani byli córki spadkodawcy. Jak wynika z zapewnienia spadkowego żadna z córek spadkodawcy nie została uznana za niegodną dziedziczenia, ani też żadna nie zawarła umowy ze spadkodawcą o zrzeczeniu się dziedziczenia.

Zgodnie z art. 1012 k.c. spadkobierca może bądź przyjąć spadek bez ograniczenia odpowiedzialności za długi spadkowe (przyjęcie proste), bądź przyjąć spadek z ograniczeniem tej odpowiedzialności (przyjęcie z dobrodziejstwem inwentarza), bądź też spadek odrzucić. W myśl art.1015 § 1 k.c. oświadczenie o przyjęciu lub odrzuceniu spadku może być złożone w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swego powołania.

Zgodnie z przepisem art. 1015 § 2 k.c. brak oświadczenia spadkobiercy w terminie określonym w § 1 jest jednoznaczny z przyjęciem spadku z dobrodziejstwem inwentarza. Zgodnie z art. 1031 § 2 k.c. w razie przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza spadkobierca ponosi odpowiedzialność za długi spadkowe tylko do wartości ustalonego w wykazie inwentarza albo spisie inwentarza stanu czynnego spadku. Powyższe ograniczenie odpowiedzialności odpada, jeżeli spadkobierca podstępnie pominął w wykazie inwentarza lub podstępnie nie podał do spisu inwentarza przedmiotów należących do spadku lub przedmiotów zapisów windykacyjnych albo podstępnie uwzględnił w wykazie inwentarza lub podstępnie podał do spisu inwentarza nieistniejące długi.

W przedmiotowej sprawie małżonka spadkodawcy nie dożyła otwarcia spadku, wobec tego do dziedziczenia zgodnie z art. 931 § 1 k.c. powołane są córki spadkodawcy: D. D. (2) z domu K., C. S. (1), T. K. oraz E. D. (2) z domu K.. Żadna z nich nie złożyła oświadczenia o przyjęciu bądź odrzuceniu spadku w terminie wynikającym z art. 1015 § 1 k.c. Tym samym uznać należało, że uczestniczki nabyły spadek z dobrodziejstwem inwentarza.

Z tych przyczyn na mocy art. 931 § 1 k.c. w zw. z art. 1015 § 2 k.c. orzeczono jak w punkcie pierwszym sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., nie znajdując podstaw do odstąpienia od zasady w tym przepisie wyrażonej. Zgodnie z art. 520 § 1 k.p.c. każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Zasada ujęta w art. 520 § 1 k.p.c. jest nienaruszalna wtedy, gdy uczestnicy są w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania lub - mimo braku tej równości - ich interesy są wspólne. W sprawie o stwierdzenie nabycia spadku interesy stron są wspólne i niesprzeczne, interes wszystkich uczestników jest zbieżny, oczekują bowiem na orzeczenie o stwierdzeniu nabycia spadku, niezależnie od tego, czy sami - i w jakim udziale - dziedziczą spadek (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2010 r. III CZ 47/10 LEX nr 970082).